

ՅԵՒԼՈՒՄ

ԵԿՊՈՂԱԼՐԱԳՐԱՑՆ

Ի ԹԻՒ 1. 1855.

ՎԱՐԴԱՐԱ. 10 ՅՈՒՆԻԿԱՐ.

ԵՐԱԲԵԿ ար յուսաջ երբոր Դեկտեմբերի 28ին բանակցութեանն ու անոր որսչն Եղիներան մաս կը դրէինք, մեր ու լրագրոյս բնիներցովներուն գաւառաւանն ի կամ կը պահէինք, մինչև որ քանի Տօրեն Պետքուրուր ըի գոհ կազմն տալու վերջնահամար պատասխանը համարը մարտուած գիտաց թէ 1855ին խաղաղագութեան թէ տակալի, երկարաւու և արևոնահեղ պատուրապնիկու համդիաւան մանաւամոց թէ համարը պիսո՞ր ըլլոց, բայց ափկողոյս կայսեր խորապիտամիւնը, հասուալից տեսնաւ ամսիկարութենէն գուրս, իր որուառաւամը դաշտուց. և արգ նու ամսցոյ հին երշագով իշխանը հեռազրուի իր կայսեր կամքն իմացած էր, թէ Աշխարհական երեք ակրաւեւանց շրբ պրահանջնած կենարք արաւուն Ամեսութիւններուն և ինսուուլք, բաւական որ առնիր, ենչպէս կը առի, իր որեւութեան մէջ ունեցած աներար անդրադեմնը ցայցին: Աս մերջ մասը որշուի որ այ պրզ մէտութիւնը կը կարծուի խաղաղութեան վայ խառաւեր առեն կրեաց շատ բնդորչականի: Խեց որ է նէ, առ պետքուրուրի պատասխանը Ամենա զայտութեամբ բնդութեացու, և առու վայ Նաւարիացի, Գուաղիացի, Շնկ դիոսի եւ Բայ սի երեսաւունաներան մէջ երկրորդ որր երկայն իր հրդակցութիւն մէկ եղան, որուն վայ Առաջապես հայութեան նախարարութեան համարակած առանձին մասնակած առանձին մասնակած իր մէջ հրասարակուեցա, զըրն որ իրեւ խաղաղութեան աւետարեր կը փութանը պատուի ու մեծին յաւելուածով մեր ընթերցողաց հազրգել, պատշաճաւոր խորհրդածութիւնները լրագրոյս յաջորդ թու պի թու առլով:

Ուշքէն առ հասարակ ծանօթ: Եզաւ որ անցած ուոր ու Կեկումիքի Զին դաշնամար իրարու համարական բարու կը առաջաւուած առաջաւուած երեք աւրութեանց կայուր գործակառութեար Դեկտեմբերի 28ին մէկու եկամ յայսմի եղալ յարու պահանջմանց իրարութեանց իրարութեան իմաստի ու նրանիւթեան:

Վայ Առաջաւուածի Ամենա նուազ գետորն Կոբուրով իշխաննին աւելի ըստաւութիւնն ու մեծին թի իւն տայտ համար, որովհետեւ նոյն գետապանը յարժանած էր թէ ան չըս կետերուն վայ ընդհանրութեան խօսութիւնը իշխաններուն ընդունած է: Աորչուով երբար նոյն կետերուն մեկում իշխանը կամ Հիմնադր տես, յոդանեց թէ իր անեցուն իշխաններունը պիտուի բնդարձակ չէ որ կարող ը մոյ մեծոց պատասխան տու: առանձին որաշուցու որ առ խօսակցութեանց յարժանակութիւնը 14 որ եւուր ձգուի, ու առաջար խօսացաւ որ ուս առ առնաւուն մէջ իր պարզանիքն աւելի ընդունի:

Երեք որ յառաջ, հաւառաքի հին, պատ դիաւ պամիր (Վասրբոցի) աշաւուրին գործոց պաշտօնութ՝ պաւ Ծովութեան կունին իմացուց որ իր պարտիքն ինսպատ տեղեկութիւնը համած է ու առանձիւ, Երեկ չէ առջի որր, Ամենա որուարին զ ործոց պաշտօնութանին մէջ բարբիսի ու Անդ վայրի գերազանցեան ու Պատ կամ Կոբուրով իշխաննին հետ ժողովքի նուացան:

Վայ ժողովքին մէջ երեք կունինէ եղած իմաստից իշխաններէ և առ համաստ եցաւ որ հիմնականնի թէ երեքն իմաստն եւ ընդհանուր բնդարձակութիւնը իշխան վերցիւեալ չըս ու երաւն եանց վեազը գործուիտապարներուն ըստ ևսկան մասն մարտն ըմբունած համական կրոն բնդանուին, և առանձիւ (մերազահերոյ գեռ և անսամի ու Փարբիսի գոհ մէկներուն համաստիւնը, զըս որ պիսո՞ր ինքունն իրեւ զ վեազնները) առանձի հրմ մի դրուած կը ըլլայ, որով Աւրուոյի խօսացութեանն մերապահուած վայ կմնայ խօսակցութիւն:

Վայ յառաջներոց յաջուութիւնը մէջ ուրախութեանը կունին, և առեւ զմիւ պարտական իր համարինք յայսմուլուն մեր յայս, որ Վայուցիւ ու Անդ վայրի ըստ արքանիքներին ու բարձրակցն Դաւուր, առիկա իբրեւ, առանձի գործք մը պիսո՞ր սեպին, որ շատական ըլլոյ Հիմ ը մարտ պիս խօսակցութեանց, որով ըիւ մը կուրք պիսո՞ր բայցուն բայց ուսուած վայ կմնայ խօսակցութիւն: